

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM
ODWOŁAWCZE
w BYDGOSZCZY

Bydgoszcz, dnia 23 lipca 2018 r.

SKO-4220/28/2018

Decyzja

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy w składzie orzekającym:

Przewodniczący: Jerzy Jamiolkowski

Członkowie : Krzysztof Bielecki

Tomasz Ruta

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 23 lipca 2018 r. odwołania Pana Krzysztofa Holca, od decyzji Wójta Gminy Drzycim z dnia 19 czerwca 2018 roku, znak: RIRG.6220.5.76.2016/2017/2018, o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie budynku inwentarskiego wraz z infrastrukturą towarzyszącą na dz. nr 279/2 w miejscowości Drzycim, gm. Drzycim”;

na podstawie art. 1 ust 1, art. 2 i art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018r., poz. 570), art. 138 § 2 w związku z art. 7 i 77 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.), w związku z art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 72, ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 84 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 roku, poz. 1405 ze zm.), § 3 ust. 1 pkt 103 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. Z 2016 r., poz. 71);

orzeka

- **uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.**

Uzasadnienie

W dniu 1 marca 2016 r. (data wpływu), Pan Krzysztof Holc, zwrócił się do Wójta Gminy Drzycim o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na „Budowie budynku inwentarskiego wraz z infrastrukturą towarzyszącą na dz. nr 279/2 w miejscowości Drzycim, gm. Drzycim”.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie chlewni macior i tuczarni (o powierzchni 1107 m²), paszarni (wyodrębnionej z budynku obory), zbiornika na gnojowice (o pojemności 1000m³), przepompowni gnojowicy, silosów paszowych oraz silosu zbożowego.

W nowym obiekcie inwentarskim, Inwestor planuje utrzymanie łącznie 128,18

DJP trzody chlewnej, w systemie rusztowym.

Przedmiotowa nieruchomość położona jest na terenie nieobjętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Planowane zamierzenie inwestycyjne kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 103 lit. a) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 71) - chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w § 2ust. 1 pkt. 51, w liczbie nie mniejszej 40 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza(DJP), jeżeli działalność ta prowadzona będzie w odległości mniejszej niż 100 m od następujących terenów w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r., w sprawie ewidencji gruntów i budynków, nie uwzględniając nieruchomości gospodarstwa, na którego terenie chów lub hodowla będą prowadzone:

- mieszkaniowych,
- innych zabudowanych z wyłączeniem cmentarzy i grzebowisk dla zwierząt,
- zurbanizowanych niezabudowanych,
- rekreacyjno – wypoczynkowych z wyłączeniem kurhanów, pomników przyrody oraz terenów zieleni nieurządzonej niezaliczonej do lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych.

Wójt Gminy Drzycim prawidłowo zawiadomił strony o wszczęciu postępowania w w/w sprawie. Organ I instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świeciu, o wyrażenie opinii, czy dla danego przedsięwzięcia istnieje obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

RDOŚ wyraził opinię, że taka konieczność istnieje i podobne zdanie wyraził PPIS. W związku z powyższym organ I instancji wydał postanowienie, w którym stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

W dniu 24 listopada 2016 r., inwestor przedłożył raport oddziaływania na środowisko planowanej inwestycji, sporządzony przez Eko-Polska Mojzesowicz Sp. k.

Wójt następnie zwrócił się do RDOŚ w Bydgoszczy z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia. Po dokonaniu uzgodnień treści raportu RDOŚ w Bydgoszczy wydał w dniu 10 kwietnia 2017 r., postanowienie znak: W00.4242.224.2017.MD1.3, uzgadniające realizację planowanego przedsięwzięcia.

Również PPIS w Świeciu w opinii znak N.NZ-4200-174/16 z dnia 16 stycznia 2017 r., wskazał warunki realizacji planowanej inwestycji.

W toku postępowania pojawiły się liczne protesty okolicznych mieszkańców przeciwko planowanej inwestycji. W związku z powyższym przeprowadzona została rozprawa administracyjna.

W dniu 30 stycznia 2018 r., Inwestor przedstawił organowi propozycję zmiany projektu planowanej inwestycji, z uwzględnieniem budowy ekranów.

W związku z w/w zmianą PPIS w Świeciu, opinią znak N.NZ-4200-174/16/17/18 z dnia 23 lutego 2018 r., podtrzymał swe stanowisko wyrażone w opinii znak N.NZ-4200-174/16 z dnia 16 stycznia 2017 r. Podobne stanowisko przyjął RDOŚ w Bydgoszczy.

Ponadto Wójt Gminy Drzycim wystąpił do Państwowego Gospodarstwa Wodnego „Wody Polskie” Zarząd Zlewni w Chojnicach, z wnioskiem o uzgodnienie warunków planowanej inwestycji, a organ ten umorzył postępowanie w niniejszej sprawie.

Wójt Gminy Drzycim w trakcie postępowania i bezpośrednio przed wydaniem decyzji środowiskowej, zgodnie z art. 10 § 1, art. 49 art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257), dalej „Kpa” oraz art. 74 ust. 3 uioś zawiadamiał strony o poszczególnych etapach postępowania i możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy.

Następnie Wójt wydał w dniu 19 czerwca 2018 roku, decyzję znak: RIRG.6220.5.76.2016/2017/2018, w której odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie budynku inwentarskiego wraz z infrastrukturą towarzyszącą na dz. nr 279/2 w miejscowości Drzycim, gm. Drzycim”

W uzasadnieniu w/w decyzji organ I instancji stwierdził, m.in., że planowana inwestycja znajduje się w bliskiej odległości od zwartej zabudowy mieszkaniowej, której mieszkańcy obawiają się przede wszystkim uciążliwości odorowej oraz negatywnego oddziaływania inwestycji na glebę i powietrze. Dalej organ, silnie podkreślając przeciw społeczny wobec inwestycji i powołując się na zasadę zrównoważonego rozwoju uznał, że zapach unoszący się w związku z inwestycją będzie uciążliwy dla okolicznych mieszkańców.

Następnie Wójt podkreślił, że kierując się zasadą przezorności, podjął decyzję o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla wnioskowanego przedsięwzięcia. Z zachowaniem ustawowego terminu, Pan Krzysztof Holc złożył odwołanie od w/w decyzji do Samorządowego Kolegium odwoławczego w Bydgoszczy, wnosząc o jej uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. W uzasadnieniu tego odwołania wskazał, że zgodnie z raportem o oddziaływaniu planowanej inwestycji na środowisko nie dojdzie do żadnych przekroczeń norm i szkodliwych emisji do środowiska. Dalej wskazał na ograniczenie prawa własności, poprzez niemożność przeprowadzenia inwestycji na własnym terenie. Strona uznała też, że organ nie ma żadnych merytorycznych podstaw do uznania, że planowana inwestycja będzie stanowiła zagrożenie dla ludzi i środowiska.

Przekazując akta sprawy Wójt Gminy Drzycim podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło co następuje :

Na wstępie podkreślić trzeba, że co do zasady postępowanie w sprawie uwarunkowań środowiskowych przedsięwzięcia przeprowadza się przed wydaniem decyzji zezwalającej na inwestycję. Postępowanie to dotyczy planowanego dopiero przedsięwzięcia i sprowadza się do ustalenia, czy inwestycja w kształcie opisanym przez inwestora we wniosku zagraża środowisku oraz czy spełnia wymagania i parametry w zakresie ochrony środowiska (zob. wyrok NSA w Warszawie z dnia 22 kwietnia 2010 r., sygn. akt II OSK 696/2009, opubl. www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Istotą postępowania jest zatem rozpoznanie wszelkich zagrożeń i uciążliwości zamierzonego przedsięwzięcia wobec środowiska i dopiero na tej podstawie określenie wpływu planowanej inwestycji na środowisko, a następnie warunków likwidacji lub minimalizacji stwierdzonych zagrożeń.

Zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa (art. 6 Kpa) oraz stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmując wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli (art. 7 Kpa). Organy administracji publicznej prowadzą postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej (art. 8 Kpa). Organy są zobowiązane w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy (art. 77 § 1 Kpa) i dopiero na podstawie całokształtu materiału dowodowego ocenić, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 Kpa). Ustalenia organów administracji powinny znaleźć swoje odzwierciedlenie w dokumentach załączonych do akt administracyjnych, a ponadto wynik postępowania wyjaśniającego powinien być przedstawiony w uzasadnieniu decyzji skonstruowanym zgodnie z wymogami zawartymi w art. 107 § 3 Kpa.

Materialnoprawną podstawę rozstrzygnięcia w sprawie stanowiły przepisy przywołanej wcześniej ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a w szczególności przepis art. 61 ust. 1 i 2, art. 71, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 84 ust. 1, art. 85 ust. 1 i 2 pkt 2.

Przez ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko według art. 3 ust. 1 pkt 8 uioś rozumie się postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności:

- weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Jako podstawę skarżonej decyzji Wójt wskazał, m. in. art. 71 ust. 2 uioś. Zgodnie z tym przepisem uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane tylko dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, a takie przedsięwzięcia wskazane są w § 2 i § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 71).

Planowane zamierzenie inwestycyjne kwalifikuje się do przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 103 lit. a) cyt. wyżej rozporządzenia - chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt. 51, w liczbie nie mniejszej 40 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP), jeżeli działalność ta prowadzona będzie w odległości mniejszej niż 100 m od następujących terenów w rozumieniu przepisów Rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r., w sprawie ewidencji gruntów i budynków, nie uwzględniając nieruchomości gospodarstwa, na którego terenie chów lub hodowla będą prowadzone:

- mieszkaniowych,
 - innych zabudowanych z wyłączeniem cmentarzy i grzebowisk dla zwierząt,
 - zurbanizowanych niezabudowanych,
- rekreacyjno – wypoczynkowych z wyłączeniem kurhanów, pomników przyrody oraz terenów zieleni nieurządzonej niezaliczonej do lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych.

Konsekwentnie zatem, inwestor przed wystąpieniem do właściwego organu z wnioskiem o wydanie jednej z decyzji, o jakich mowa w art. 72 ust. 2 ustawy, obowiązany był do wystąpienia z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wymagane, w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, gdy obowiązek powyższy został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy. Artykuł 63 ust. 1 ustawy wskazuje natomiast, że obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przy uwzględnieniu warunków wymienionych w powyższym artykule, przy czym ustawa obliguje organ w art. 64 ust. 1 do wcześniejszego zasięgnięcia opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego. Organ prowadzący postępowanie jest zatem zobowiązany do ustalenia, czy w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia przy uwzględnieniu stanowisk organów opiniujących.

Przenosząc powyższe rozważania do niniejszej sprawy wskazać należy, że organ I instancji, na podstawie art. 64 ust. 1 uioś, wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z wnioskiem o wyrażenie opinii, czy dla danego przedsięwzięcia istnieje obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a RDOŚ w swym postanowieniu wyraził zdanie, że taka konieczność istnieje.

Następnie, po przedłożeniu przez inwestora raportu oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko i jego uzupełnieniu Wójt, na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1 uioś, zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z prośbą o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia będącego przedmiotem niniejszego postępowania, a RDOŚ wydał postanowienie uzgadniające realizację planowanego przedsięwzięcia.

Należy zauważyć, że organ I instancji nie zweryfikował w żaden sposób stanowisk wyrażonych przez organ współdziałający w tej sprawie, co jest tym bardziej istotne, że organ ten pozytywnie odniósł się do zamiaru inwestora realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Wypada podkreślić, że wynikający z art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 uioś. obowiązek organu prowadzącego postępowanie (główne) w sprawie środowiskowych uwarunkowań (tu: Wójta) "wzięcia pod uwagę wyników uzgodnień i opinii" organów z nim współdziałających (tu RDOŚ), nie oznacza obowiązku wydania, w każdym przypadku uzyskania pozytywnych uzgodnień i opinii, pozytywnej decyzji środowiskowej. W szczególności nawet pozytywne postanowienie regionalnego dyrektora ochrony środowiska uzgadniające realizację danego przedsięwzięcia nie obliguje organu prowadzącego postępowanie główne do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – jeżeli ten ostatni organ, z uzasadnionych przyczyn, nie akceptuje któregokolwiek z istotnych ustaleń lub warunków określonych w postanowieniu organu uzgadniającego (por. wyrok WSA z 30.06.2011 r., IV SA/Po 1027/10, CBOSA). W każdym jednak przypadku organ występujący o uzgodnienie powinien następnie dokonać weryfikacji stanowiska organu

współdziałającego, gdyż to on ponosi ostateczną odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania, a zatem również za warunki przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por. K. Gruszecki, Komentarz do art. 77 uioś, LEX/el. 2013, uw. 4; podobnie wyrok WSA z 21.10.2010 r., II SA/Po 411/10, CBOSA). Ponadto powinien swoje stanowisko w tym względzie przedstawić i należycie uzasadnić w motywach wydawanej decyzji; tym bardziej w sytuacji, gdy – tak jak w rozpoznawanej sprawie – podejmuje rozstrzygnięcie krańcowo odmienne od wynikającego z uzgodnień i opinii organów współdziałających. W kontrolowanej sprawie organ I instancji powinnościom tym nie uczynił zadość.

Ponadto tut. Kolegium uznało, że przesłanki wydania decyzji negatywnej, tzn. decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, jak miało to miejsce w niniejszym postępowaniu, muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych i faktycznych. Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może zatem nastąpić w przypadku wystąpienia sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego, odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający, czy też sprzeczności z innymi przepisami prawa. Podstawę taką może również stanowić wynikająca z art. 81 ust. 1 uioś odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany przez wnioskodawcę.

W zaskarżonej decyzji organ I instancji nie wskazał uregulowań prawnych i faktycznych na których oparł swe rozstrzygnięcie. Wójt wyraził jedynie swoje zdanie, iż zastosowanie zaproponowanych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko analizowanego przedsięwzięcia oraz uzupełnieniach, rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, nie zapewni wystarczającej ochrony środowiska przed negatywnym oddziaływaniem inwestycji na etapie realizacji i eksploatacji. Dalej w uzasadnieniu decyzji znalazły się wywody, które nie zostały poparte ani konkretnymi przepisami prawa, ani wiarygodnymi opiniami prawnymi, mogącymi stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie, a przesłanki odmowy zgody polegają przy tym mogą wyłącznie na:

- niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy),
- odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 uioś),
- braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ustawy,
- wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- wykazaniu, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 uioś).

W tak określonym katalogu przyczyn uzasadniających wydanie negatywnej decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań nie mieszczą się przesłanki, na których – na ile da się to wywnioskować z treści uzasadnienia decyzji Wójta – oparł swe odmowne rozstrzygnięcie organ I instancji.

Decyzja środowiskowa jest decyzją związaną, co oznacza, że w przypadku wykazania, że przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko organ powinien uwzględnić wniosek i ustalić środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia. Stąd też organ nie może powoływać się na pozaustawowe przesłanki odmowy wydania decyzji (jak np. uciążliwości zapachowe) i w ten sposób ustalać własnych warunków realizacji inwestycji. Oparcie się na takich przesłankach przy wydaniu decyzji odmownej przez organ I instancji naruszało nie tylko przywołane wyżej przepisy ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (spośród których art. 77 ust. 1 i art. 80 tej ustawy zostały wskazane *expressis verbis* w podstawie prawnej decyzji Wójta) w zw. z art. 7 oraz art. 6 k.p.a. Konstytucji RP, ale także uchybiało proceduralnym obowiązkom organu administracji: wyczerpującego wyjaśnienia i rozważenia wszystkich istotnych okoliczności sprawy oraz prawidłowego, przekonującego uzasadnienia podjętego rozstrzygnięcia (art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. oraz art. 11 i art. 107 § 3 k.p.a.).

Z powyższych regulacji zatem wynika, że ustawodawca precyzyjnie określił w art. 80 uioś, jakimi kryteriami powinien kierować się organ przy wydawaniu decyzji poprzedzonych przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko. Podobnie precyzyjnie zostały określone przesłanki wydania decyzji odmownej. Jeśli więc żadna z wymienionych wyżej okoliczności nie zachodzi, organ jest obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań.

Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika, aby organ I instancji dokonał analizy przesłanek warunkujących wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i odmowy wydania takiej decyzji. Nie wykazał przy tym, powołując się na przesłanki z art. 81 uioś, że istnieją podstawy do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji planowanego przedsięwzięcia. Rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło zatem bez wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy.

Mając powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze orzekło jak w sentencji.

Na niniejszą decyzję skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw, za pośrednictwem tut. Kolegium, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Termin ten uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła sprzeciw od decyzji wprost do sądu administracyjnego.

Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Stosownie do obowiązku wynikającego z art. 107 § 1 pkt 9 Kodeksu postępowania administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bydgoszczy wskazuje, że zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U.2003 Nr 221 poz. 2193ze zm.) wpis stały od sprzeciwu od decyzji wynosi 100,00 zł.

Zgodnie z art. 244 § 1 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami

